

Nhớ dân Ona

Lê Trần Hà Linh:
Nguyễn Đức Bảo Nghi

INSTITUTE
OF NEXT
BY INFONOMIA

Nhớ dân Ona

Ý tưởng ban đầu: Alfons Cornella

Văn bản: Gina Clotet · Minh họa: Silvia Morilla · Thiết kế: Curro Astorzai

Lê Trần Hà Linh: Nguyễn Đức Bảo Nghi

Tên tôi là Ona

Mẹ nói

Tôi tò mò như một chú mèo.

Nhớ đâu Ona, mẹ gọi tôi.

Tôi thích trả lời những câu hỏi mặc dù

Không phải lúc nào cũng có câu trả lời

Tôi nghĩ nếu bạn hỏi vì sao

Sẽ luôn tìm được một cách nào.

Nhớ đâu Ona

1.

Một ngày mới bắt đầu và
trong khi tắm tôi đã nghĩ...

Con quái vật
Ở trong cái ống dẫn
Sẽ làm gì với đồng nước
Chảy xuống từ đường rãnh
Khi tôi đang chờ đợi
để nước dần ấm lên?

Nhớ đâu Ona

2.

Tôi bước ra ngoài và tưởng tượng...

...nếu các bã cao su
bị kẹt vào vỉa hè
quyết định trôi đi
như bọt xà phòng,
đẩy xe hai bánh tôi chạy
nhanh thật là nhanh.

Nhớ đầu Ona

3.

Được thôi, đến lúc vào lớp
nhưng tôi cảm giác như những ý tưởng
bị kẹt xuống sàn nhà.

Nhờ tôi để chúng bay đi?
Nhờ những ý tưởng của tôi
Có thể lẫn đi mất?

4.

Mẹ hỏi tại sao tôi làm mất
áo khoác. Mẹ bảo tôi phải tìm nó.

Nhưng nhớ đâu áo khoác
tìm thấy tôi?

5.

Cả ngày với
chiếc cặp xách trên lưng

Các con ốc sên
có đau lưng không nhỉ?

6.

Ông tôi biết nhiều chuyện lắm.

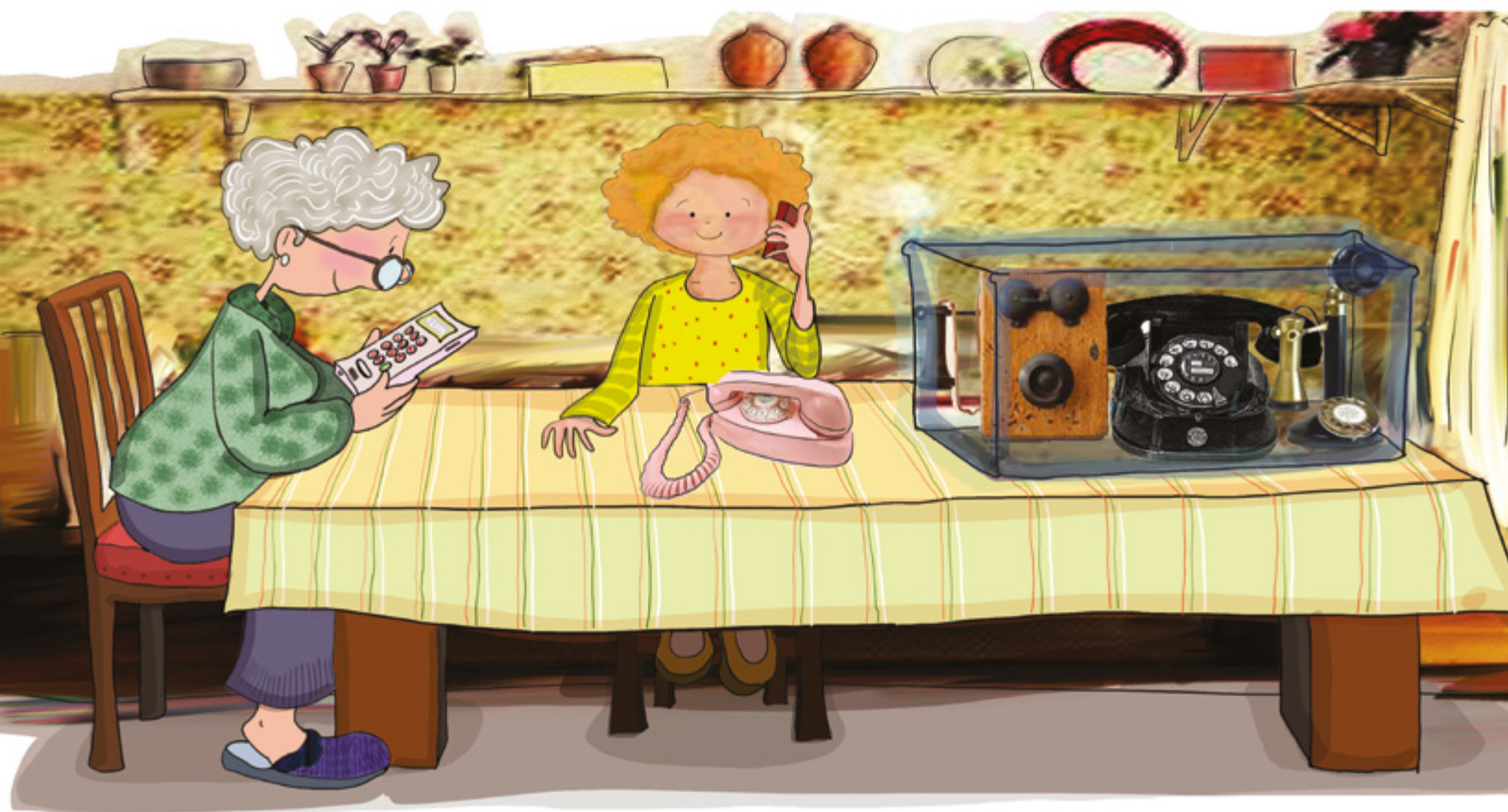
Nhờ đâu ông đem cất
những câu chuyện đó vào
trong lọ
để chúng không bao giờ lạc?

7.

Bà tôi và điện thoại bà
không hợp nhau cho lắm...

Và nhớ đâu
điện thoại bà tôi nhìn như
loại bà đã dùng
khi bà còn trẻ?

8.

Ông bà tôi có
biếu tôi ít tiền

Khi tôi có đủ
Tôi sẽ mua mình một chiếc
kính viễn vọng.
Trong lúc này, làm thế nào
để tôi
làm thời gian vui hơn?

9.

Tôi đã đếm những hòn đá,
Tôi đã đếm muôn người và cả các chú chim.
Tôi không còn gì để đếm cả...

Nhớ đâu chờ đợi
không tẻ nhạt?

10.

Tôi thích sàn nhà sạch
Và cả bên ngoài nữa.

Bạn đã thấy nó.
Tôi đã thấy nó.
Ai sẽ nhặt nó lên?

11.

Tôi không thể tưởng tượng một thế giới
mà không có cây...

Nhớ đâu chúng ta luôn
mang những hạt giống bên
trong
túi áo mình?

12.

Tại sao chỉ những người lớn
có thể đưa ra quyết định
cho tương lai chúng ta?

Những người con trai và
con gái chúng ta
có tương lai nhiều hơn.
Nhỡ đâu họ hỏi chúng ta?

13.

Chắc bài tập về nhà được phát minh
bởi một người rất nhàm chán.

Nếu như làm toán
cũng như là ở trong
một chương trình giải trí?

14.

Tôi ước gì mình có một chị lớn để giúp tôi, như Cloe bạn tôi.

Hay là tôi nhận nuôi một người?

15.

Mẹ tôi cũng học chơi đàn vĩ cầm
với giáo sư Shorofsky.

Bản nhạc tôi chơi
đã rất cũ
Thế các lớp học cũng
phải cũ như thế không?

16.

Mặc lên những bộ đồ trong
phòng thử đồ là một cực hình

Gương ơi, gương ngự trên
tường:

ai có thể thấy quần áo vừa vặn
mà không cần phải cởi một
chiếc tất ra?

17.

Là một điều không thể cho bất cứ ai khác
mặc được chiếc váy của tôi.

Tôi quyết định tự tay may
nó.

18.

Bố đang lo lắng.
Máy giặt đã hỏng rồi.

Một chuyên gia đã chỉ tôi
cách sửa nó.

Đổi lại, tôi đã dạy ông
cách sửa “bài tập bị ướt”.
Tôi là chuyên gia trò đó!

19.

Khi em gái tôi
buồn, sự ngốc nghếch của em í sửa
tất cả mọi thứ.

Nhỡ đâu bố mẹ
có một đứa con ngốc?

20.

Khi ngày kết thúc. Tôi chắc chắn trường học cảm thấy cô đơn khi chúng ta về nhà.

Nhớ đâu chúng ta mở ra
các cánh cửa để cuộc sống
có thể vào?

Ý tưởng ban đầu: Alfons Cornella

Văn bản: Gina Clotet

Minh họa: Silvia Morilla

Thiết kế: Curro Astorza

Phiên bản đầu tiên: Tháng 1 năm 2018

Lê Trần Hà Linh: Nguyễn Đức Bảo Nghi

Nhớ đâu Ona

Tên tôi là Ona
Mẹ nói
Tôi tò mò như một chú mèo.

Nhớ đâu Ona, mẹ gọi tôi.
Tôi thích trả lời những câu hỏi mặc dù
Không phải lúc nào cũng có câu trả lời

Tôi nghĩ nếu bạn hỏi vì sao
Sẽ luôn tìm được một cách nào.

INSTITUTE
OF NEXT
BY INFONOMIA